

18 August

Duminica a VIII-a după Cincizecime. A înmulțirii pâinilor și a peștilor. Dupăprăznuirea Adormirii Maicii Domnului. Sfinții martiri Flor și Laur.

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineastă.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

A adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în

păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea

stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt

numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur

ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțelegătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 7

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 7

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul; plângerea purtătoarelor de mir ai

schimbat-o, și apostolilor a propovădui le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Sfinților, glas 4

Pe împodobita și de Dumnezeu înțelepțita doime cea prealuminoasă, pe fericitul Flor și pe preacinstitul Laur, după vrednicie să-i laudăm credincioșii, care cu osârdie au propovăduit întru arătarea tuturor, pe Treimea cea nezidită. Pentru aceasta pătimind până la sânge, s-au încununat cu cunună prealuminoasă, și se roagă lui Hristos Dumnezeu, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 1

Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, Născătoare de Dumnezeu; mutatu-te-ai la Viață, ceea ce ești Maica Vieții; și cu rugăciunile tale, mântuiești din moarte sufletele noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Primul rând de Sedelne, glas 7

Viața în mormânt a zăcut și pecetea pe piatră s-a pus, ca pe un împărat adormit ostașii au păzit pe Hristos și îngerii L-au mărit ca pe un Dumnezeu fără de moarte, și femeile au strigat: Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cel ce cu îngroparea Ta cea de trei zile ai prădat moartea, și pe omul cel stricat cu scularea Ta cea purtătoare de viață l-ai înviat Hristoase Dumnezeule ca un iubitor de oameni, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi și a înviat Hristos Dumnezeule, și a surpat puterea morții, neîncetat roagă-L de Dumnezeule Născătoare Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeule-

Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 7

Pecetluit fiind mormântul, viață din groapă ai răsărit Hristoase Dumnezeule, și ușile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, Spirit drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

La mormânt au alergat femeile cu lacrimi, mir purtând și ostașii străjuindu-Te pe Tine, Împăratul tuturor, au grăit între ele: Cine va prăvăli nouă piatra? Înviat-a Îngerul sfatului celui

mare călcând moartea, Atotputernice Doamne, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Bucură-te ceea ce ești plină de daruri de Dumnezeu Născătoare Fecioară, limanul și folosirea neamului omenesc, că din tine S-a întrupat Mântuitorul lumii; că una ești Maică și Fecioară pururea binecuvântată și preamărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir;

vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 7

Cel ce ai luat chipul nostru și ai răbdat Crucea trupește, mântuiește-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Antifoanele glasului 7

Antifonul I

Robia Sionului dintru înșelăciune ai întors-o, și pe mine Mântuitorule mă viază, scoțându-mă din robia patimii.

Cel ce seamănă în austru rele pătimiri, posturi cu lacrimi, Acesta va secera mănunchi de bucurie ale hranei vieții celei deapănare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, izvorul dumnezeieștilor vistierii, din care este înțelepciunea, înțelegerea, frica, Aceluia lauda, mărirea, cinstea și puterea.

Antifonul II

De n-ar zidi Domnul casa sufletului, în deșert ne-am osteni, că fără de Acela nici lucrarea nici cuvântul nu se săvârșește.

Pentru rodul pântecelui sfinții, prin mișcarea Spiritului, odrăslesc dogme părintești ale moștenirii fiești.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt împreună toate sunt, că mai-nainte de toate este Dumnezeu, Domnia tuturor, lumină neapropiată, viață a tuturor.

Antifonul III

Cei ce se tem de Domnul căile vieții aflând, acum și pururea se vor ferici, cu mărire nestricată.

Împrejurul mesei tale ca niște odrasle văzând pe fii tăi, bucură-te și te veseleşte, aducându-i pe aceștia lui Hristos, începătorule al turmei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este adâncul darurilor, bogăția măririi, adânc mare de judecăți, ca întocmai mărit cu Tatăl și cu Fiul este, și cinstit.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 7

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu, uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Stih: *Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu, uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 7

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia Învierii a VIII-a. Evanghelia după Ioan (20, 11-18)

În vremea aceea Maria stătea afară, lângă mormânt, plângând. Și, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt și a văzut doi îngeri în veșminte albe, șezând unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Isus. Și aceia i-au zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors și L-a văzut pe Isus stând, dar nu știa că este Isus. Zis-a ei Isus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Iar ea gândind că este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus și eu îl voi ridica. Isus i-a zis: Marie! Iar ea, întorcându-se, I-a zis evreiește: Rabbuni (adică învățătorule)! Isus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeu Meu și Dumnezeul vostru. Și a venit Maria Magdalena și a vestit discipolilor că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și ce este rău înaintea Ta am făcut, Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânghiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae

Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale sfinților martiri Flor și Laur și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (de 12 ori.)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 7, din Octoih.

Canonul Crucii și Învierii, din Octoih.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din Octoih.

Canonul I al Praznicului, glas 1, din Minei.

**Canonul Sfinților martiri, glas 8.
din Minei.
Catavasiile Adormirii Maicii Domnului,
glas 1.**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 7

Irmos:

Cu voia Ta, Doamne într-o învățare
pământească s-a schimbat firea apelor cea mai-
nainte lesne vărsătoare, pentru aceasta neudat
pedestru trecând Israil, cântă Ție cântare de
biruință.

Osânditu-s-a tirania morții prin lemn cu
moartea Ta cea nedreaptă, fiind Tu osândit
Doamne, pentru aceasta domnul întinericului pe
Tine nebiruindu-Te, după dreptate s-a izgonit.

Iadul de Tine apropiindu-se, și cu dinții
neputând să sfărâme trupul Tău, la fălci s-a
zdrobit. Pentru aceasta Mântuitorule, dezlegând
durerile morții, ai înviat a treia zi.

A Născătoarei:

Dezlegatu-s-au durerile strămoașei Eva, că

scăpând de dureri, fără ispită bărbătească ai născut. Pentru aceasta arătat Născătoare de Dumnezeu știindu-te preacurată, toți te mărim.

Canonul Crucii și Învierii

Două izvoare purtătoare de viață ne-a izvorât nouă pe Cruce Mântuitorul din coasta Sa cea împunsă; să-i cântăm Lui, că S-a preamărit.

În mormânt sălășluindu-Se Hristos și înviind a treia zi, a dat celor morți nădejdea nestrucăciunii, să-i cântăm Lui că S-a preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Fecioară, care ai născut Adâncul milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină, ca după vrednicie să laud adâncul minunilor tale.

Cuvântul, văzându-ne răniți cu săgeata păcatului, ca un făcător de bine spre noi S-a milostivit. Drept aceasta Cel mai presus de Dumnezeire negrăit S-a împreunat cu trupul cel din tine Preacurată.

Făcutu-s-a, după ce s-a cuprins de moarte, firea stricăcioasă și muritoare a oamenilor, Preacurată; iar tu zămislind Viața, pe aceasta din stricăciune la viață o ai întors.

Canonul I al Praznicului

Cea împodobită cu dumnezeiasca mărire, sfințită și laudată pomenirea ta, Fecioară, pe toți credincioșii la veselie i-a adunat, începând Mariam, cu timpane și cu hore, și ei cântă Unuia-Născut al tău, căci cu mărire S-a preamărit.

Cea călătoare prin cer a celor fără trup a înconjurat în Sion dumnezeiescul tău trup, iar mulțimea Apostolilor, fără de veste adunându-se de la margini, a stat îndată înaintea ta, Născătoare de Dumnezeu. Cu aceștia, Preacurată Fecioară, și noi prăznuim cinstită pomenirea ta.

Răsplătiri de biruință asupra firii ai luat, Curată, pe Dumnezeu născând. Însă, urmând Făcătorului și Fiului tău, mai presus de fire te supui legilor firii. Pentru aceasta, murind, te-ai sculat, cu Fiul tău în veci viețuind.

Canonul sfinților martiri

Strălucindu-vă sfinților, cu fulgerele cele cu raze luminoase ale Spiritului, risipiți norii cei întunecați ai sufletului meu ca bucurându-mă să laud de lumină purtătoarea și cinstită pomenirea voastră, prea-vitejilor Martiri ai lui Hristos.

Pe voi fericiților, zidindu-vă pe piatra credinței celei fără prihană, prin dumnezeieștile bunătăți, prea împodobite și preafrumoase case v-ați arătat, întru care S-a sălășluit Părintele, Fiul și Spiritul Cel Preasfânt.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu cuvântul cel tăietor al credinței celei dumnezeiești, cei cu nume mare, tăind din rădăcină spinul înșelăciunii, au lucrat inimile cele înțelenite întru înșelăciune și le-au arătat aducătoare de roadă, odrăslitoare de credința cea fără prihană.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești rădăcină neadăpată, ai odrăslit din pânțelele cel fecioresc, pe Săditorul tuturor

Cel ce S-a făcut om, și a suferit patimă, de care dumnezeieștii Martiri dorind, au pățimit cu credință Fecioară Preacurată și prea cântată.

Catavasie, glas 1

Cea împodobită cu dumnezeiasca mărire, sfințită și laudată pomenirea ta, Fecioară, pe toți credincioșii la veselie i-a adunat, începând Mariam, cu timpane și cu hore, și ei cântă Unuia-Născut al tău, căci cu mărire S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 7

Irmos:

Cela ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic Doamne Mântuitorule, și cu Spiritul cel atotlucrător și dumnezeiesc toată puterea lor, pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale mă întărește.

Tu suindu-Te pe lemn pentru noi, durere ai răbdat de voie îndurate Mântuitorule, și ai suferit rană de pace pricinuitoare și de mântuire credincioșilor, prin care Milostive toți ne-am împăcat cu Părintele Tău.

Tu Hristoase m-ai curățit de rană pe mine cel

rănit la suflet de mușcarea balaurului, și mi-ai arătat lumină mie celui ce zăceam dedemult întru întunerice și în stricăciune, că prin Cruce în iad pogorându-Te, împreună m-ai înviat.

A Născătoarei:

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei neispitite de bărbat dă pace lumii Mântuitorule, și poporului dăruiește-i biruință asupra vrăjmașilor, și măririi Tale celei nespuse învrednicește pe cei ce Te măresc pe Tine.

Canonul Crucii și al Învierii

Cel ce ai răbdat pe Cruce patimi și tâlharului raiul i-ai deschis, ca un Făcător de bine și Dumnezeu întărește mintea mea spre voia Ta, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt și viață lumii ai răsărit ca un dătător de viață și Dumnezeu, întărește mintea mea întru voia Ta, Unule, Iubitorule de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Balaurul târându-se, din Eden pe mine cu pofta în Dumnezeirii amăgindu-mă, m-a aruncat

în pământ. Iar Cel milostiv și din fire milostiv îndurându-Se, m-a îndumnezeit, sălășluindu-Se în pântecul tău Maică Fecioară și asemănându-Se mie.

Binecuvântat este rodul pântecului tău Fecioară Născătoare de Dumnezeu bucuria tuturor, că ai născut bucurie la toată lumea și veselie cu adevărat, care risipește întristarea păcatului, Mireasă a lui Dumnezeu.

Viață veșnică și lumină Născătoare de Dumnezeu Fecioară și pace ne-ai născut nouă, care războiul oamenilor cel de demult către Tatăl și Dumnezeu, l-a potolit cu credința și cu mărturisirea darului.

Canonul I al Praznicului

Cel ce ești Făcător și cuprinzător a toate, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu, neclintită și nemișcată întărește Biserica, Hristoase, că singur ești sfânt și întru Sfinți Te odihnești.

Pe tine, femeie moartă, însă mai presus de fire și Maică a lui Dumnezeu, văzându-te măriții Apostoli, ceea ce ești cu totul fără prihană, cu frică te-au atins cu mâinile pe tine, cea strălucită cu

mărire, văzându-te ca pe o sălășluire în care Dumnezeu a locuit.

Apucat-a înainte judecata lui Dumnezeu aducând tăierea mâinilor batjocoritoare ale celui îndrăzneț, păzind în mărirea Dumnezeirii cinstea chivotului însuflețit, în care Cuvântul trup S-a făcut.

Canonul Sfinților martiri

Martiri prealăudați, ca să împliniți legea cea dumnezeiască, cu îndestulare ați dat pâinea săracilor, și i-ați povățuit către dumnezeiasca bunăcredință, făcându-vă pricinuitori mântuirii.

Doimea cea purtătoare de lumină a pătimitorilor, strălucind cu razele minunilor, a alungat întunericul înșelăciunii mulțimii dumnezeilor, și pe cei rătăciți i-a povățuit pe toți, către lumina credinței celei dumnezeiești.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Prin învățăturile cele dumnezeiești, cu bunăcredință Martirilor, ați povățuit pe poporul cel cu minte tânără, către cărarea cunoștinței celei

dumnezeiești, fericiților, și capetele demonilor, cu rugăciunea, în pământ le-ați zdrumicat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară neispită de nuntă, prin care ne-a strălucit nouă Cuvântul cel înțeleghător, mai presus de toată începerea, mântuiește cetatea ta, dăruită de Dumnezeu.

Catavasie, glas 1

Cel ce ești Făcător și cuprinzător a toate, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu, neclintită și nemișcată întărește Biserica, Hristoase, că singur ești sfânt și întru Sfinți Te odihnești.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Sfinților martiri, glas 8

Pe Martirii cei binecredincioși, și cugetători de Dumnezeu, pătimitorii lui Hristos, lumea cu preamărire cinstim astăzi pe Flor și pe Laur, pentru ca să câștigăm prin rugăciunile lor Dar și milă, și să ne mântuim din nevoi, și din primejdii, și de urgie în ziua judecății.

Sedealna Sfinților martiri, glas 8

Pe vitejii biruitori și pătimitorii cei înțelepți, pe Flor și pe înțeleptul Laur, întru cântări toți credincioșii după datorie să-i laudăm, căci au propovăduit pe Hristos Dumnezeu mai-

nainte de veci, și prin pătimire au stricat înșelăciunea idolilor. Pentru aceasta prin credință rușinând pe muncitori, au dobândit prin Har, mărirea cea nestricăcioasă; drept aceea să strigăm: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste, prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Praznicului, glas 4

Strigă Davide, ce praznic este acesta? Pe care l-ai lăudat oarecând în cartea psalmilor, că pe fiica Maica lui Dumnezeu și Fecioara, a mutat-o la lăcașurile cele de acolo, Hristos, Cel ce S-a născut dintr-însa fără sămânță. Și pentru aceasta se bucură maicile și fecioarele și miresele lui Hristos, strigând: Bucură-te ceea ce te-ai mutat la împărățiile cele de sus.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 7

Irmos:

Auzit-am taina iconomiei Tale, Hristoase Dumnezeule, a Celui ce sânurile părintești nu le-ai lăsat, și pe pământ Te-ai coborât și Te-am

preamărit, Unule, Iubitorule de oameni.

Spatele Său l-a dat spre bătaie, Cel ce S-a întrupat din Fecioară; greșind robul, S-a bătut Stăpânul cel nevinovat, dezlegând păcatele mele.

Stând la judecată înaintea judecătorilor celor fărădelege, ca un osândit Se face vinovat, și cu mână de țărână se lovește peste obraz, Cel ce a zidit pe om ca un Dumnezeu, și pământul îl judecă cu dreptate.

A Născătoarei:

Ca o Maică cu adevărat a lui Dumnezeu roagă pe Făcătorul și Fiul tău cu totul fără prihană, să mă îndrepteze la limanul mântuirii al măritei voii Lui.

Canonul Crucii și Învierii

Cel ce nu știi de păcat, și pentru aceasta Te-ai făcut Doamne ceea ce n-ai fost, Te-ai închipuit luând pe cel străin, ca să mântuiești lumea și să ucizi pe muncitorul înșelându-l.

Pe Cruce Te-ai spânzurat și păcatul strămoșului

Adam l-ai dezlegat, că pentru ca să măntuiești pe
toți unșii Tăi, ai venit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prealăudată, ceea ce aleasă toată și bună te-ai
arătat lui Dumnezeu, mai-nainte de zidire, cu
strălucirea vărsării tale de lumină, pe cei ce te
laudă, luminează-i.

Pe Dumnezeu oamenilor L-ai născut Curată,
întrupat din curate sânghiurile tale, pe Cel ce
măntuiește de păcate multe, pe cei ce te laudă cu
dragoste și te cinstesc pe tine Maică Fecioară.

Firea cea cuvântătoare jertfește acum cu
sfințenie Celui ce a răsărit din tine Prealăudată,
învățându-se taina cea negrăită a nașterii tale,
Preafericită.

Canonul I al Praznicului

Graiurile profeților și preînchipuirile au
profețit Întruparea Ta cea din Fecioară, Hristoase.
Lumina strălucirii Tale întru lumina neamurilor

va ieși și va striga Ție adâncul cu veselie: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Vedeți, popoare, și vă mirați, că muntele cel sfânt și preavădit al lui Dumnezeu, mai presus decât munții cerești se ridică; cerul cel pământesc pe tărâmul cel ceresc și nesticăcios se sălășluiește.

La viața cea pururea veșnică și mai bună, moartea ta a fost trecere, Curată, din cea vremelnică, la cea cu adevărat dumnezeiască și netrecătoare mutându-te, Preacurată, ca să-L vezi întru veselie pe Fiul și Domnul tău.

Ridicatu-s-au porțile cerești, iar Îngerii au lăudat și Hristos a primit odorul fecioriei Maicii Sale. Heruvimii te-au ridicat cu veselie și Serafimii te preamăresc, bucurându-se.

Canonul sfinților martiri

Vitejește împleticindu-se vitejii cu vrăjmașul, prin arma Crucii l-au surpat la pământ, și pe cei sfârâmați de păcat, i-au săvârșit Biserici însuflețite Domnului, care cu bunăcredință cântă: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Împuternicindu-vă sfinților de Hristos, Piatra cea tăiată precum este scris, din prunca Fiica lui Dumnezeu, prealăudat ați săvârșit sfărâmarea idolilor, și v-ați ridicat la prea-arătată înălțime a mântuirii și luminat v-ați asemănat îngerilor.

Doimea cea cinstită a pătimitorilor Flor și Laur, către cei fără de Dumnezeu, cu bucurie a propovăduit o rază a Dumnezeirii celei în trei Sori, și cu osârdie a băut paharul martiriului, cântând lui Hristos: Mărire puterii Tale Iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Martirii cei dumnezeiești, luminătorii cei doi, care au luminat marginile lumii, plecându-se legii lui Dumnezeu, au plecat pe cei fărădelege a cinsti numai pe Dânsul, luminând vederile cugetului lor, cu deschiderea ochilor lor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ziditorul tuturor și Dumnezeu, ca pe o Curată, te-a ales din neamuri pe tine pururea Fecioară, și pântecelul tău palat neîntinat l-a făcut, Cel unul Împăratul veacurilor, și din tine Născătoare de Dumnezeu, S-a arătat oamenilor.

Catavasi, glas 1

Graiurile profeților și preînchipuirile au profețit Întruparea Ta cea din Fecioară, Hristoase. Lumina strălucirii Tale întru lumina neamurilor va ieși și va striga Ție adâncul cu veselie: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 7

Irmos:

Noapte neluminoasă necredincioșilor ești Hristoase, iar credincioșilor luminare întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte. Pentru aceasta la Tine alerg și laud Dumnezeirea Ta.

Pentru robii Tăi Te-ai vândut Hristoase, și ai răbdat lovire pricinuitoare de mântuire celor ce-Ți cântă: La Tine alerg și laud Dumnezeirea Ta.

Cu dumnezeiască puterea Ta, Hristoase, prin slăbiciunea trupului pe cel tare l-ai surpat și pe mine biruitor morții Mântuitorule, prin înviere m-ai arătat.

A Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-ai născut Maică curată, întrupat din tine cu dumnezeiască cuviință, Prealăudată, pentru că n-ai cunoscut pat bărbătesc, ci din Spiritul Sfânt ai născut.

Canonul Crucii și Învierii

Când Te-ai socotit între cei fărădelege, și Te-ai înălțat la locul Căpățânii, luminătorii s-au ascuns, și pământul s-a clintit și podoaba Bisericii s-a rupt, arătând căderea iudeilor.

Pe Tine, Cel ce ai sfărâmat toată puterea tiranului cu tăria Dumnezeirii Tale celei necuprinse, și pe cei morți cu învierea Ta i-ai sculat, cu cântări să Te mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Scară văzând Iacob întărită spre înălțime,
chipul tău celei neispitite de nuntă, cu taină s-a
învățat, că prin tine Dumnezeu cu oamenii S-a
împreunat, Preacurată Stăpână.

Mântuire veșnică prin tine Fecioară acum
aflând, cu osârdie strigăm către tine : Bucură-te
Mireasă dumnezeiască, și de lumina ta
bucurându-ne Prealăudată, cu cântări te laudăm.

Pe tine una Mirele în mijlocul spinilor crin
aflându-te Fecioară, strălucind cu strălucirea
curăției și cu lumina fecioriei, ceea ce ești cu totul
fără prihană, Mireasă te-a luat.

Canonul I al Praznicului

Dumnezeiasca și nespusa frumusețe a
virtuților Tale, Hristoase, voi spune; că din
veșnica mărire, strălucind ca Lumină împreună-
veșnică și Ipostatică, din pânțece fecioresc
întrupându-Te, celor din întuneric și din umbră
le-ai răsărit ca un soare.

Ca pe un nor adunarea Apostolilor, Fecioară, fiind purtată, s-a adunat în Sion de la margini, ca să slujească ție, norului celui ușor, din care Dumnezeu cel Preaînalt, celor din întuneric și din umbră, le-a răsărit Soare al dreptății.

Limbile cele de Dumnezeu mișcate, ale trâmbițelor dumnezeieștilor bărbați, cu glas bine răsunător, Născătoarei de Dumnezeu glăsuiau în Spiritul, cântare de îngropare: Bucură-te izvor nestricat al Întrupării lui Dumnezeu celei de viață începătoare și mântuitoare pentru toți.

Canonul sfinților martiri

Perechea cea dumnezeiască cea într-o însăși frăția, nu a pătimit despărțire, căci într-o nădejde crezând Treimii celei nedespărțite și Sfinte, cu Darul a împreunat pe cei ținuți într-o despărțirea înșelăciunii celei necuvioase.

Cu îndreptarea adevărului și cu unealta cunoștinței celei dumnezeiești, cu buna-credință purtătorilor de chinuri netezând mințile cele pietroase, cu dreaptă credință le-ați făcut Biserici, Treimii, cu putere dumnezeiască și cu strălucirea Spiritului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Măriților Martiri, arătați-v-ați tăietori de rădăcina a toată răutatea, și săditori de toată buna-credință, prin cuvinte și fapte, ca unii ce ați sădit în inimile cele înțelenite pe Cuvântul cel odrăslit, din dumnezeiască rădăcina lui Iessei.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Taina cea mare și ascunsă, mai-nainte de toți vecii, care nu a fost cunoscută neamurilor celor trecute, prin Preacurata Fecioară, s-a arătat Cuvântul Tatălui cel mai-nainte de veci, Care s-a întrupat și S-a făcut om.

Catavasie, glasul 1

Dumnezeiasca și nespusă frumusețe a virtuților Tale, Hristoase, voi spune; că din veșnica mărire, strălucind ca Lumină împreună-veșnică și Ipostatică, din pânțe fecioresc întrupându-Te, celor din întuneric și din umbră le-ai răsărit ca un soare.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 7

Irmos:

Cel ce înot în valul grijilor lumești și mă înece de păcatele cele împreună înotătoare, și la fiara cea stricătoare de suflet mă arunc, ca Iona Hristoase strig Ție, dintru adâncul cel purtător de moarte scoate-mă.

Adușu-și-au aminte de Tine sufletele cele încuiate și lăsate în iad ale dreptilor, și de la Tine mântuire cereau, pe Care prin Cruce Hristoase le-ai dat, la cei dedesubt venind ca un milostiv.

Spre casa ta cea însuflețită și nefăcută de mâini, care se stricase cu patimile, a privi iarăși ceata apostolilor s-a deznădăjduit, ci mai presus de nădejde închinându-se, pretutindenea înviat Te-a propovăduit.

A Născătoarei:

Chipul negrăitei nașterii tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, Fecioară, Mireasă dumnezeiască, care a fost pentru noi, cine din oameni va putea să-l spună? Că Dumnezeu

Cuvântul necuprins fiind, împreună-Se cu tine trup din tine S-a făcut.

Canonul Crucii și Învierii

Pe Cruce înălțându-Te Mântuitorule de voie, ai prădat stăpânia vrăjmașului, și pe aceasta Bunule ai pironit zapisul păcatului.

Din morți înviind Mântuitorule cu stăpânire, împreună ai ridicat neamul omenesc, viață și nestrăciune dăruindu-ne, ca un iubitor de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Chipurile legii și profețiile profeților arătat mai-nainte te-au vestit, Curată, că vrei să naști pe Făcătorul de bine a toată zidirea, pe Cel ce a făcut bine în multe feluri și în multe chipuri, celor ce te laudă cu credință.

Pe Adam cel întâi zidit, carele cu sfatul ucigătorului de oameni s-a înstrăinat dedemult de dumnezeiasca desfătare a raiului, tu cea neispită de nuntă iarăși l-ai întors, născând pe Cel ce ne-a

mântuit pe noi din călcarea poruncii.

Cel ce cu dumnezeiască voie și cu puterea cea ziditoare toate le-a alcătuit din ce n-au fost, din pântecel tău, Curată, a ieșit și pe cei dintru întunericul morții cu strălucirile cele prea dumnezeiește stăpânitoare i-a luminat.

Canonul I al Praznicului

Focul cel dinăuntru al chitului născut în luciul mării a fost închipuire a îngropării Tale celei de trei zile, al căreia profet Ioná s-a arătat. Că, fiind mântuit precum s-a și spus mai înainte, nevătămat striga: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne.

Datu-ți-a cele mai presus de fire Împăratul, Dumnezeul tuturor; că, precum în naștere Fecioară te-a păzit, așa și în groapă trupul ți-a ferit fără stricăciune; și împreună te-a preamărit în dumnezeiasca mutare, cinste ție, Maicii, ca un Fiu dăruindu-ți.

Cu adevărat pe tine, făclie luminoasă a Focului celui fără materie, cădelniță de aur a Cărbunelui celui dumnezeiesc, năstrapă și toiag și

tablă de piatră de Dumnezeu scrisă, chivot sfânt și masă a Pâinii vieții, în Sfânta Sfintelor te-a sălășluit, Fecioară, Cel născut al tău.

Canonul sfinților martiri

Pătimitorii lui Hristos cei legiuți, prin răbdare neplecată biruind pe cei nelegiuți, au luat sfârșit vrednic de laudă, necufundându-se întru deșertăciunea păgânătății.

Arătându-vă sabie Spiritului Celui puternic, fericiților, ați rănit pe vrăjmașii cei fără de trup, și cu bunăcredință ați închipuit patima cea fericită, a Celui rănit în coaste.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca doi sâni înfrumusețați pururea măriților, v-ați arătat Bisericii lui Hristos, nu lapte revărsând, ci izvorând Dar îndestulat, și mântuitor de tămăduiri pururea pomeniților.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Vindecă sufletul meu cel bolnav de păcat, Preacurată, ca una ce ai născut pe Vindecătorul sufletelor, pe Care dumnezeieștii Martiri mărturisindu-L, s-au arătat doctori patimilor.

Catavasie, glas 1

Focul cel dinăuntru al chitului născut în luciul mării a fost închipuire a îngropării Tale celei de trei zile, al căreia profet Ioná s-a arătat. Că, fiind mântuit precum s-a și spus mai înainte, nevătămat striga: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Nu va mai putea încă stăpânia morții cu puterea să țină pe oameni, că Hristos S-a coborât sfărâmând și stricând puterile ei. Legat este iadul, profeții cu un glas se bucură, sosit-a Mântuitorul, zicând celor ce erau în credință: Ieșiți credincioșilor la înviere.

Icosul Învierii

Cutremuratu-s-au jos cele de desubt astăzi, iadul și moartea de Unul din Treime; pământul s-a clintit și portarii iadului văzându-Te s-au spăimântat; iar zidirea toată cu profeții bucurându-se cântă Ție cântare de biruință, Mântuitorului nostru Dumnezeu, Celui ce ai stricat acum puterea morții. Să glăsuim și să strigăm către Adam și către cei din Adam: Lemnul pe acesta iarăși l-a băgat în rai; ieșiți credincioșilor la înviere.

Sinaxar

În această lună, în ziua a optsprezecea, Duminica a VIII-a după Cincizecime, pomenirea sfinților martiri Flor și Laur.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Hristoase, Dumnezeuul nostru, îndură-Te de noi și ne mântuiește! Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 7

Irmos:

Cuptorul, cel ce ardea cu foc de demult, tinerii izvorâtor de rouă l-au arătat, pe unul Dumnezeu laudându-L și zicând: Cel preainălțat Dumnezeuul părinților, și preamărit.

Prin lemn s-a omorât Adam de voie, neascultare făcând, însă cu ascultarea lui Hristos iarăși s-a înnoit, că pentru mine S-a răstignit Fiul lui Dumnezeu cel preamărit.

Pe Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt, toată zidirea Te laudă, că Tu celor din iad viață le-ai înflorit, morților înviere, celor dintru întuneric

lumină, Cea ce ești preamărit.

A Născătoarei:

Bucură-te fiica lui Adam celui stricat: Bucură-te una Mireasă a lui Dumnezeu: Bucură-te prin care stricăciunea s-a gonit ceea ce ai născut pe Dumnezeu. Pe Carele roagă-L Curată, să ne mântuim noi toți.

Canonul Crucii și Învierii

Cel ce pe lemnul Crucii boldul păcatului l-ai stricat, și zăpăditul călcării de poruncă a lui Adam l-ai rupt cu sulita coastei Tale, bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Cel ce ai fost împuns în coastă și cu stropirile dumnezeiescului sânge ai curățit pământul cel spurcat cu sânghiurile turbării spre idoli: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine Fecioară ceea ce ți-ai agonisit podoabă în multe feluri poleită, te-a iubit Ziditorul tău și Domnul cel preainălțat, Dumnezeuul părinților și preamărit.

Se curățește Fecioară, Isaia cărbunele de demult primindu-l, cu închipuire pe Cel născut din tine văzându-L, pe Dumnezeuul părinților Cel preainălțat și preamărit.

Chipurile dedemult ale dumnezeieștii nașterii tale dumnezeieștii profeții văzându-le cu bucurie laudând strigau: Cel preainălțat Dumnezeuul părinților și preamărit.

Canonul I al Praznicului

Mâniei celei fără de rușine și focului, dumnezeiasca dragoste împotrivindu-se, focul l-a răcorit, iar de mânie și-a răs; prin vioara cea cuvântătoare și de Dumnezeu însuflețită, care cu cele trei cântări ale sfinților, împotriva organelor de cântare ale păgânilor, în mijlocul văpăii, a răsunit: Preamărite Dumnezeuul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Tablele cele de Dumnezeu lucrute și scrise cu dumnezeiescul Spirit, Moise cu mânie le-a sfărâmat; iar Stăpânul acelaia păzind nevătămată pe ceea ce L-a născut, în lăcașurile cerești acum a așezat-o. Cu aceasta săltând, strigăm lui Hristos: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

În ziua cea însemnată și vestită a mutării Curatei Fecioare, cu mâini iscusite să cântăm în chimvale și în alăuta inimii și cu buze curate să dăm glas gândului înalt în trâmbiță și să strigăm: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Poporul cel de Dumnezeu cugetător se adună; că lăcașul măririi lui Dumnezeu se mută din Sion în ceresc lăcaș, unde este glasul cel curat al celor ce prăznuiesc, glas de bucurie negrăită al celor ce strigă lui Hristos cu veselie: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Canonul sfinților martiri

Flor și Laur cei cu nume mare, răsturnând dumnezeii cei de lemn și de pietre ai celor fără de Dumnezeu, s-au ridicat pe ei stâlpi cunoștinței lui Dumnezeu către cei ce cântă: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Plini fiind de focul Spiritului celui dumnezeiesc martirilor, pe cuvioșii bărbați cei ce erau osândiți a se arunca în cuptor fără de dreptate, cu ploile rugăciunilor voastre celor dumnezeiești, nevătămați i-ați păzit, măriților Martiri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Flor și Laur martirii, dau bolnavilor tămăduire, celor năpăstuiți izbăvire, celor primejduiți tuturor mântuire, strigând: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca pe un trandafir din văile vieții, te-a ales pe tine, Fecioară, și sălășluindu-Se întru tine cu trupul, a ieșit bine miresmându-ne, cu miresmele cunoștinței de Dumnezeu, pe noi cei ce Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine pururea Preacurată.

Catavasi, glas 1

Mâniei celei fără de rușine și focului, dumnezeiasca dragoste împotrivindu-se, focul l-a răcorit, iar de mânie și-a răs; prin vioara cea cuvântătoare și de Dumnezeu însuflețită, care cu cele trei cântări ale sfinților, împotriva organelor de cântare ale păgânilor, în mijlocul văpăii, a răsunit: Preamărite Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 7

Irmos:

Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav, și pe cei trei tineri râvna lui Dumnezeu cântăreți nebiruiți de foc i-a arătat. Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preacuratul Miel cel cuvântător junghiindu-Se pentru lume, au încetat prinoasele cele după lege și ca un Dumnezeu fără de păcat, pe aceasta a curățit care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-L preaînălțați

întru

toți

vecii.

Nefiind fără de stricăciune mai-nainte de patimă, trupul nostru cel luat de Făcătorul după patimă și după înviere, neapropiat de stricăciune s-a alcătuit, și pe cei muritori îi înnoiește, care strigă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

A ta curăție cea cu totul fără prihană Fecioară sporcăciunea și uriciunea lumii o a curățit și te-ai făcut pricină împăcării noastre către Dumnezeu Preacurată. Pentru aceasta Fecioară toate lucrurile te binecuvântăm, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Crucii și Învierii

Pe Cel ce a răbdat patimi de voie și pe Cruce S-a pironit cu voința, și a stricat puterile iadului, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pe Cel ce a surpat stăpânia morții și a înviat din mormânt întru mărire și a mântuit neamul omenesc, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prin strălucirea nașterii tale cu străină cuviință lumea ai luminat, de Dumnezeu Născătoare, că pe Cel cu adevărat Dumnezeu în brațele tale L-ai purtat, pe Cel ce luminează pe credincioșii care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul laudați și-L preainălțați întru toți vecii.

Lăudăm Curată cu bunăcredință pântecul tău, care a încăput negrăit pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce a dat tuturor credincioșilor lumina cunoștinței de Dumnezeu, celor ce strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul laudați, și-L preainălțați întru toți vecii.

Cu razele luminii tale fă în chipul luminii pe cei ce te laudă pe tine Născătoare de Lumină, Maica lui Dumnezeu Curată, că cort al Luminii te-ai arătat, care luminezi cu lumina pe cei ce strigă

pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul I al Praznicului

Îngerul lui Dumnezeu cel preaputernic a arătat tinerilor văpaia, răcorind pe cuvioși, iar pe cei necredincioși arzând; și pe Născătoarea de Dumnezeu a făcut-o izvor de viață începător, stricare a morții și viață izvorând celor ce cântă: Pe Făcătorul singur să-L lăudăm noi, cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii!

Cu glăsuiri, a urmat dumnezeiescului chivot al sfințeniei, toată mulțimea cuvântătorilor de Dumnezeu în Sion, strigând: Unde te duci acum, cort al Dumnezeului celui viu? Nu înceta privind spre cei ce cântă cu credință: Pe Făcătorul singur să-L lăudăm noi, cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii.

Mâinile cu care L-a îmbrățișat pe Dumnezeu trupește, înălțându-le cea cu totul fără prihană, pe când se pregătea de ieșirea sufletului, a zis cu îndrăzneală, ca o mamă, către Cel pe Care L-a născut: Pe cei pe care mi i-ai dat, în veci păzește-i, că strigă Ție: Pe Făcătorul singur să-L lăudăm noi, cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii!

Canonul sfinților martiri

Cu graiul cel viu pururea preamăriților; sufletele cele topite de foametea hranei celei mântuitoare hrânindu-le, v-ați arătat purtare de grijă săracilor și sărmanilor, pe toți îndestulându-i și lui Hristos cântându-i: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare preainălțați întru toți vecii.

Sfînțită având și viața și săvârșirea înțelepților, ascunzându-vă în multă vreme, ați răsărit din pământ strălucind mai mult decât razele soarelui, razele minunilor celor preamărite, nouă celor ce cu credință cântăm: Preoți bine-L cuvântați, popoare-L preainălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu.

Doi luminători v-ați arătat, întru înțelegătoare tăria Bisericii, strălucind cu sfințenie, și prea-arătat luminați toată făptura pururea cu facerile minunilor, de chinuri purtătorilor, strigând: Tineri binecuvântați, preoți cântați, popoare preainălțați-L pe Hristos întru toții vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai sfântă decât îngerii Preasfântă Fecioară, ca una ce ai născut pe Sfântul sfinților, Cel ce pentru milostivire, cu neamestecare om făcându-Se precum suntem noi, ca să mântuiască pe cei ce neîncetat strigă Lui: Tineri binecuvântați, preoți laudați, popoare preaînălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

Catavasie, glas 1

***Stih:** Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L în toți vecii.*

Îngerul lui Dumnezeu cel preaputernic a arătat tinerilor văpaia, răcorind pe cuvioși, iar pe cei necredincioși arzând; și pe Născătoarea de Dumnezeu a făcut-o izvor de viață începător, stricare a morții și viață izvorând celor ce cântă: Pe Făcătorul singur să-L laudăm noi, cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii!

***Preotul:** Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!*

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii
Cântarea IX, glas 7
Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pânțele și Cuvântului, Celui întrutot meșter trup i-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcașul Celui nesuferit, încăperea Celui nemărginit, a Făcătorului tău, pe tine te mărim.

Toți cei cu socoteli străine, care adăugați Dumnezeirii patimă, astupați-vă gurile, că pe Domnul măririi răstignit cu trupul și nerăstignit cu firea cea dumnezeiască, ca pe Unul în două firi
Îl mărim.

Cei ce ați lepădat învierea trupurilor, la mormântul lui Hristos venind, învățați-vă, că a murit și iarăși s-a sculat trupul Dătătorului de viață, spre încredințarea învierii celei de apoi, pe care
nădăjduim.

A Treimii:

Nu Treime a dumnezeirilor ci a Fețelor, nici Unime a Fețelor, ci a Dumnezeirii cinstind, tăiem pe cei ce o despart pe Aceasta, și amestecăm iarăși

pe cei ce îndrăznesc a face amestecare împotriva Acesteia, pe Care o mărim.

Canonul Crucii și al Învierii

Lumină din Lumină, raza măririi celei părintești, fără de ani strălucind, ca întru întuneric în viața aceasta omenească Hristos a strălucit, și întunericul cel ce gonea l-a izgonit, pe Carele neîncetat credincioșii Îl mărim.

Patimile trupului și puterea Dumnezeirii întru Hristos văzând, cei ce socotesc o fire alcătuită, să se rușineze, că Același ca un om adevărat a murit, iar ca un Făcător a toate a înviat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

De bucurie veșnică și de veselie pricinuitoare nouă te-ai arătat pururea Fecioară Curată, care ai purtat în pânțece pe Mântuitorul, pe Cel ce mântuiește cu adevărul și cu Spiritul cel dumnezeiesc pe cei ce-L cinstesc ca pe un Dumnezeu.

Cântând David strămoșul tău Preacurată, pe tine chivot al dumnezeieștii sfințenii te numește,

care mai presus de fire ai încăput pe Dumnezeu
cel ce șade în sânurile cele părintești pe Care
neîncetat credincioșii Îl mărim.

Cu adevărat mai presus de toată zidirea ești,
Fecioară, că pe Ziditorul tuturor trupește L-ai
născut nouă. Pentru aceasta ca o Maică a însuși
Stăpânului porți stăpânește asupra tuturor
biruința.

Canonul I al Praznicului

Se biruiesc hotarele firii într-o tine, Fecioară
Curată, că nașterea te păzește fecioară și moartea
îți arvunește viață. Ceea ce ești după naștere
Fecioară și după moarte vie, mântuiește pururea,
Născătoare de Dumnezeu, moștenirea ta.

Spăimântatu-s-au puterile îngerești, văzând
în Sion pe Stăpânul lor, luând în mâini suflet de
femeie, căci, către ceea ce L-a născut fără prihană,
El ca un Fiu a strigat: Vino, Curată și, cu Fiul și
Dumnezeul tău, împreună te preamărește!

Așezat-a ceata Apostolilor trupul tău cel de
Dumnezeu primitor, cu frică văzându-l și cu glas
mare grăind: În cereștile cămări, la Fiul tău
mergând, să mântuiești pururea, Fecioară,
moștenirea ta!

Canonul sfinților martiri

Iată dar strigă dedemult David; ce este bun și frumos și de mântuire, fără numai a locui arătat dumnezeieștii frați împreună întru Spiritul, luptându-se prea-arătat și ridicând biruințe asupra diavolului; pe care după vrednicie să-i fericism.

Arătatu-v-ați prin Dar, frumoși ochi ai Bisericii celei cinstite, și mai-nainte de moarte, și după sfârșitul cel sfințit, sfinților, și ați deschis ochii cei dedemult orbiți de întunericul cel cumplit, întru mărirea Făcătorului de bine tuturor, Flor și Laur, vrednicilor de minuni.

Cu semne arătate și înfricoșătoare, a descoperit Hristos precum a zis odinioară, mormântul vostru, sfinților, unde zăceau cu sfințenie trupurile cele prea răbdătoare, razele tămăduirilor cu îndestulare trimițând afară, și bună mireasmă vrednică de laudă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Laur și Flor, doimea cea dumnezeiască și purtătoare de lumină, cu adevărat bunilor

biruitori Martiri, în Cer pururea stând, înaintea Treimii Făcătorului tuturor, cereți mântuire de păcate și de rele, celor ce cu credință prăznuiesc pe pământ, dumnezeiască pomenirea voastră.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Înfricoșătoare este nașterea ta Maică Preacurată; căci mai presus de fire, ai născut pe pământ, pe Cuvântul lui Dumnezeu făcându-Se om, rămânând Fecioară precum și mai-nainte. Pentru aceasta pe tine, Născătoare de Dumnezeu cu limba și cu inima mărturisindu-te te mărim.

Catavasie, glas 1

Se biruiesc hotarele firii întru tine, Fecioară Curată, că nașterea te păzește fecioară și moartea îți arvunește viață. Ceea ce ești după naștere Fecioară și după moarte vie, mântuiește pururea, Născătoare de Dumnezeu, moștenirea ta.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (De 2 ori.)— Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VIII-a. A Învierii

Doi îngeri văzând înăuntrul mormântului, Maria s-a înspăimântat, și pe Hristos necunoscând, ca pe un grădinar l-a întrebat: Doamne, unde ai pus trupul lui Isus al meu? Și

după glas cunoscându-l, că era însuși Mântuitorul, a auzit: Nu te atinge de mine: la Tatăl mă duc, spune fraților mei.

A Născătoarei de Dumnezeu

Pe unul din Treime negrăit l-ai născut, Fecioară, pe cel ce este îndoit în fire, și îndoit în lucrare, și unul după ipostază; deci pe acesta roagă-l pururea, pentru cei ce se închină ție cu credință, ca de toată viclenia dușmanului să ne scape; că toți acum la tine scăpăm, Doamnă de Dumnezeu Născătoare.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 7, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Înviat-a Hristos din morți, dezlegând legăturile morții, binevestește pământule bucurie mare, lăudați ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Isus, Unuia, Celui fără de păcat.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Învierii lui Hristos închinându-ne nu încetăm. Că însuși ne-a mântuit pe noi de fărădelegile noastre, Sfânt este Domnul Isus, Cel ce a arătat învierea.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Ce vom răsplăti Domnului, pentru toate care ne-a dat ? Că pentru noi Dumnezeu este între oameni; pentru firea cea stricată, Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit întru noi; către cei nemulțumitori, Făcătorul de bine; către cei robiți, Eliberatorul, către cei ce ședeau întru întuneric,

Soarele dreptății; pe Cruce, Cel fără patimă, în iad lumina, în moarte viața, învierea pentru cei căzuți. Către Carele să strigăm : Dumnezeu nostru mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Porțile iadului le-ai sfărâmat Doamne, și stăpânia morții ai surpat cu puternică tăria Ta; și împreună ai sculat pe morții cei ce dormeau din veac întru întuneric, cu dumnezeiască și mărită învierea Ta, ca Împăratul tuturor și Dumnezeu atotputernic.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să ne veselim întru învierea Lui, că împreună a ridicat pe cei morți din legăturile iadului cele nedezlegate și a dăruit lumii ca un Dumnezeu viață veșnică și mare milă.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita de săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Strălucind îngerul, a șezut pe piatra mormântului celui de viață primitor și femeilor mironosițe a binevestit grăind înviat-a Domnul, precum mai-nainte a zis nouă. Spuneți ucenicilor Lui, că va merge mai-nainte de voi în Galileea și lumii va da viață veșnică, și mare milă.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Pentru ce ați lepădat piatra cea din capul unghiului, o călcătorilor de lege iudei? Aceasta este piatra, pe care o a pus Dumnezeu în Sion, Cel ce din piatră a izvorât în pustie apă și nouă ne-a izvorât din coasta Sa nemurire. Aceasta este Piatra, care din muntele cel fecioresc S-a tăiat fără de voie bărbătească, Fiul omenesc, Cel ce va să vină pe norii cerului, la Cel vechi de zile, precum a zis Daniel și veșnică este împărăția Lui.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a VIII a. A Învierii. glas 8

Lacrimile Mariei nu în zadar s-au vărsat cu căldură; că iată s-a învrednicit și de învățătura îngerilor, și de vederea ta, Isuse ci încă la cele pământești gândește, ca o femeie neputincioasă;

pentru aceasta ai și oprit-o, a se atinge de tine, Hristoase. Ci totuși solie ai trimis-o învățăceilor tăi, cărora bunele vestiri le-a spus, suirea la moștenirea părintească vestindu-le. Cu care învrednicește-ne și pe noi de arătarea ta, Stăpâne Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeu, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeu Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.
Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte

Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeu milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

*Preotul: P*ace tuturor.

*Poporul: Ș*i spiritului tău.

*Preotul: C*apetele noastre Domnului să le plecăm.

*Poporul: Ț*ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Înțelepciune.**

Poporul: **Binecuvântează, Părinte.**

Preotul: **Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.**

Preotul: **Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.**

Poporul: **Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.**

Preotul: **Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.**

Poporul: **Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților martiri Flor și Laur a căror pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.